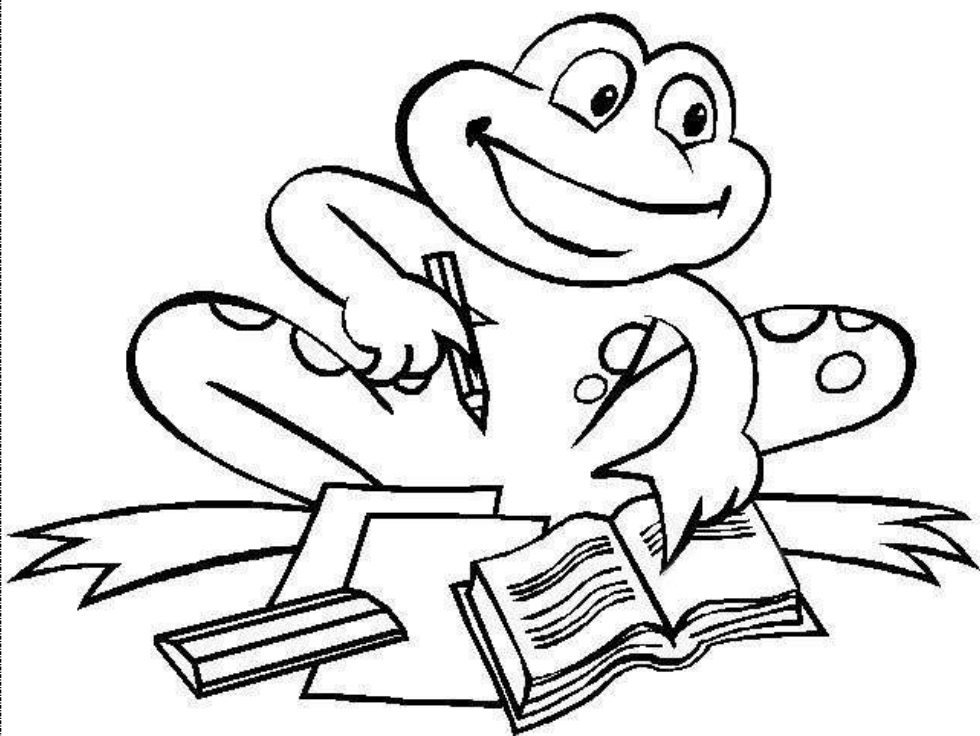

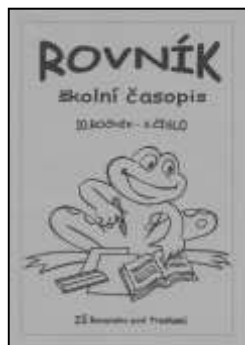
Jubilejní vydání
školního časopisu
ROVNÍK

10. ROČNÍK - 2. ČÍSLO

ZŠ Rovensko pod Troskami

POZÓÓÓR!!

A je to tady opět! Po krátké pauze vyšlo další číslo našeho časopisu ROVNÍK. Před deseti lety se na naší škole časák objevil poprvé! Postupem času se stále zdokonaluje. V tomto čísle se můžeme pochlubit novinkou, jako je číslování stránek. Mnozí z vás si všimli, že se také poslední výtisk objevil na stránkách školy, kde je možné si ho stáhnout a poté prohlédnout. (www.rovensko.cz/skola) Věřím, že i toto číslo se nám povede na web vložit.

Snažíme se vás všechny seznamovat nejenom s prostředím školy, ale také s některými novinkami v našem městečku. Čeká vás v tomto čísle plno zajímavých rozhovorů, článků, ale i zábavných křížovek, a dokonce omalovánky pro děti.

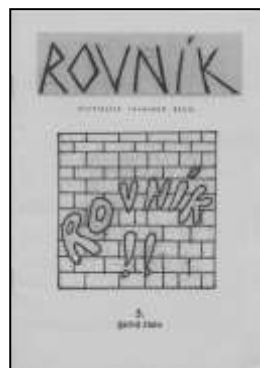
Časopis tiskneme tak, aby ho měly děti do dvojic či trojic. Žáci, kteří poskytnou nějaké vlastní příspěvky, mají nárok na časopis jen pro sebe.

Na tvorbě tohoto čísla jsem spolupracovala s Monikou Votrubcovou, která převezme od příštího roku šéfování. Takže společně se mnou přivítejte, prosím, novou šéfredaktorku školního časopisu ROVNÍK - Monču! ☺

Minulé vydání bylo zasláno do soutěže nakladatelství Albatros. Mohli jste si povšimnout v březnovém vydání Albatrosu zmínky o našem Rovníku. Snad bude časopis pokračovat i nadále výš a výš, až jednou vyhraje nějaké pěkné místo. A věřím v to! ☺

Musím říct, že to byla pro mě velká pocta mít takovou šanci, jako je právě tahle - být

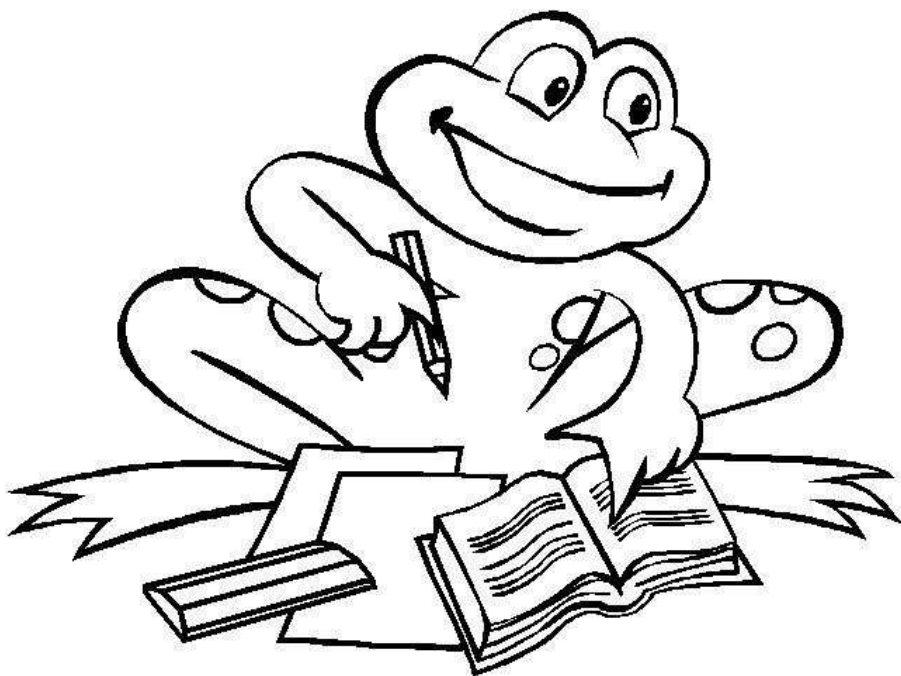
redaktorkou školního časopisu. Za dva roky jsem trochu nahlédla do redaktorské práce. Možná je to pro mě i malá inspirace do budoucna, kdo ví... ☺

Těším se na další číslo pod vedením Monči, určitě to zvládne hravě! Takže přeji hodně zdaru a nových redaktorů! ☺

(Šéfredaktorka Michaela Klabanová)

VYBARVI SI ŽABKU Z TITULNÍ STRANY

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLY

- ✓ Slavnostní rozdávání **vysvědčení** – 31. ledna 2011.
- ✓ 31. ledna 2011 proběhla na naší škole akce „Vzhůru k vrcholům“, kterou pořádal náš oddíl Bobříků. Děti statečně stoupaly po schodech od ředitelny až k půdě tak dlouho, dokud nedosáhly výšky, kterou měří naše hora Sněžka.
- ✓ V průběhu měsíce únor se zpracovával náš **školní časopis Rovník**, který jsme si dovolili zviditelnit nově i na školních stránkách, kde je k prohlédnutí.
- ✓ 18. února si užívaly děti ve školní družině již **tradiční karneval**. Byl hojný počet masek, děti budou mít na co vzpomínat.
- ✓ Během jarních prázdnin se na škole **instalovaly nové počítače a interaktivní tabule**, všichni věří, že to bylo dobrou investicí. Žáci mohou jenom souhlasit, učení jde úplně samo. ☺
- ✓ **Beseda s panem Kotátkem** na téma AIDS se uskutečnila ve čtvrtek 10. března v osmé třídě.
- ✓ 16. března proběhlo **školení učitelů** v rámci nově zakoupených interaktivních tabulí.
- ✓ 31. března měla devátá **třída besedu s panem Martinem Kotátkem** na téma - Intimita.
- ✓ V pondělí 4. dubna 2011 zavítala na naši školu skupina příslušníků z dopravního **oddělení Policie ČR**, aby v rámci preventivní akce ZEBRA připomněli dětem, jak se mají chovat na přechodech.
- ✓ Jako každý rok, i letos se konal 8. dubna v Liberci **Veletrh dětské knihy**, kde jsme samozřejmě nemohli chybět.

- ✓ Letos k nám 13. dubna opět zavítaly děti z "Podkrkonošské společnosti přátel dětí zdravotně postižených" a předvedly své hudební a dramatické vystoupení. Akce byla nazvána - **PATŘÍME K SOBĚ**.
- ✓ Další **beseda na téma kouření** proběhla 15. dubna pro žáky sedmé třídy.
- ✓ Ve dnech 19. a 20. dubna proběhla v městečku a okolních vesnicích **Velikonoční sbírka ADRA**. Vybrala se částka 8 139 Kč. Všem velice děkujeme!
- ✓ Ve dnech 5. a 12. dubna se uskutečnilo **okresní kolo biologické olympiády**. Ze školního kola, které proběhlo 2. března, postoupili do okresního David Kraus, Anička Mazánková, Jana Krausová a Jana Vladárová. Všichni čtyři bojovali ve svých kategoriích s plným nasazením a umístili se na velmi pěkných místech ve středu závodního pole.
- ✓ Letos se opět devátá třída vydala 18. dubna na **geologickou procházku**. Po cestě sbírali kameny a poslouchali zajímavé vyprávění pana ředitele. Dokonce si prohlédli i pískovnu.
- ✓ 20. dubna nám odešla **paní učitelka Mlejnková** na mateřskou dovolenou. Gratulovat k miminku jsme ji mohli 7. června, kdy se jí narodil krásný chlapeček Honzík! ☺
- ✓ 29. května si děti užily ve školní družině **čarodějnice**. Opekly si buřty, zapálily čarodějnicí, a dokonce přišli někteří v maskách.
- ✓ 4. května navštívil první stupeň **kouzelník**. Děti se náramně pobavily a zkusily si i nějaké pokusy nebo alespoň pomohly při asistenci.
- ✓ 4. května vyrazily dívky na **volejbalový turnaj do Turnova** za doprovodu své nové trenérky Lucie Pavlišťové. Zůstaly na krásném 3. místě. Gratulujeme!
- ✓ **Den Země** nám vyšel na 5. května, první stupeň si vzal úklid odpadků po Rovensku a druhý obešel celá Bora.

- ✓ 6. května se děti z 1. stupně zúčastnily "**Vítání jara**" v **Železnici**. Během pěší túry potkávaly děti na stanovištích známé pohádkové bytosti a plnily u nich nejrůznější úkoly.
 - ✓ 9. května skončil **sběr papíru**. Vyhrála 3. třída, s výsledkem 57,5 kg na žáka.
 - ✓ 12. května nás navštívil pan Martin Kotátko a přivedl s sebou **paní Martu Kottovou**, která je pamětnicí holokaustu.
 - ✓ Pátek 13. nebyl nešťastný. Chlapci ze 4. a 5. třídy vybojovali na **McDonald's cupu** 6. místo. Fotbalisté z 2. a 3. třídy dokonce zvítězili!
 - ✓ 17. května proběhlo okresní kolo **dopravní soutěže v Košťálově**.
 - ✓ 18. května nás po třech letech opět navštívil zpěvák Dan Kubica s programem "**A pořád se něco zpívá**". Vystoupení se nám líbilo a aktivně jsme se ho zúčastnili.
 - ✓ Rovenští žáci zvítězili v Turnově na **okrskovém kole školního turnaje McDonald's cupu**. Vítězstvím si zajistili postup do okresního kola, které se konalo 20. 5. 2011 v Železném Brodě. Rovenští žáci **opět vyhráli i v okresním kole** a postupují do kola krajského.
 - ✓ **V krajském kole** na stadionu prvoligového Slovanu Liberec končí naši fotbalisti na druhém místě, kde zvítězili nad jabloneckou a mimoňskou základní školou, ale byli poraženi libereckými hráči.
 - ✓ **Dětský den** proběhl v družině 1. června. Děti si užily odpoledne zajímavých her a zábavy.
 - ✓ V pondělí 20. června jsme navštívili **večerní představení Muži v offsidu**.
 - ✓ 24. června nás opět navštívila policie, tentokrát s **přednáškou o šikaně a kyberšikaně**.
 - ✓ 28. června proběhl na škole **sportovní den** plný zajímavých soutěží.
- 30. června proběhlo slavnostní předávání vysvědčení a hurá zasloužené prázdniny! ☺**

(Michaela Klabanová)

Zásilka

Právě jsme dorazili z Hradce Semil. Vracíme se od zubařky. I když je specialistka na autisty, má syn pokousanou pusou. Kráčíme kolem obchodů, když vtom za sebou slyším *Haló, pane...* Otočím se, abych zjistil, zda hlasité oslovení skutečně patří mně. Je to tak, za mnou běží pošťák, který po Semilech rozváží balíky. V ruce mává větší obálkou, žádá mě o podpis a dodává: „Byl jsem u vás dopoledne, viděl jsem otevřené okno, ale nikdo nebyl doma.“ Otevřené okno? V těchhle chladných dnech? Že by si nás zase po letech vybrali zloději? Převezmu si zásilku a raději přidám do kroku.

Doma není nikdo, vše je na svém místě. To jen žena chtěla ráno na chvilku vyvětrat. Ohřívám polévku a otevírám obálku. Z Rovenska. Od děcek. Nejprve dopis s podpisy žáků i učitelů. Pak absolventské tričko. Kdo by čekal, že ještě rok a půl po odchodu ze školy se jeho šatník rozroste o další charakteristický exemplář. Opravdu, i s mým jménem na čestném seznamu. A pak je tady ještě Rovník. Jen se na něj usměju, na ten si musím udělat trochu klidu, zatím ho odložím vysoko do bezpečí police.

Pár dnů si v ní pobyl. Neštovice, chřipky... A pak jedno dopoledne, skoro ještě ráno, zasvítilo do pokoje sluníčko a byl klid. Nevstal jsem od snídane, jen jsem natáhl ruku k polici a zašmátral v ní. Nakouknu, než začnu s obvyklým dopoledním programem, myslím si.

Začínám odzadu. Pamatuji si, že děti vždycky takto začínaly Rovník číst. S vtípem o vydře jsem pak u nás sklídl velký úspěch; v ten den, kdy jsem ho klukům řekl, jsem ho slyšel ještě osmkrát, jak ho každému opakovali.

Otevírám zelenou obálku. Z černobílé fotografie na mě hledí dívka na koni. Vždycky jsem měl radost, když svými články přispívali i

žáci, kteří v češtině nepatřili mezi nejlepší. Ale je to vůbec Lucka Svobodová, autorka příběhu o svém koníkoví, nebo je to jen ilustrační foto? V tom je právě kouzlo nedokonalých kopírovaných fotek, že nechávají místo pro čtenářovu fantazii. A mají i svou atmosféru. Dříve se nám tolik nedařilo je na stránky Rovníku dostat.

Vůbec se výrazně zlepšila grafická podoba, jak je vidět hned na další stránce s dominem. A ta různorodost nadpisů, to nápadité členění textu, těch doplňků jako rámečky nebo doprovodné ilustrace a animace.

Která škola se může pochlubit tím, že má ve svém pedagogickém sboru mistryni? Anketa Dvě třídy v jedné je skutečně na aktuální a ožehavé téma a tak by to mělo být. To je dobře, že paní učitelce Stránské pořád zůstává odhodláni podnikat výlety do německy mluvících zemí. Netušil jsem, že paní Matysová má nejen hudební a výtvarné, ale také literární nadání: její Smyčec se moc hezky čte. Pár obvyklejších textů, jako například zprávičky nebo vánoční anketa, ale s jiným, aktuálním obsahem. Nápad pojmut akademii jako talentovou soutěž se mi zdá dobrý a věřím, že stejně dobré bylo i provedení.

A jsem na poslední stránce, úvodník. Míša rekapituluje své žurnalistické působení a hledá nástupce. V době, kdy jsem na časopise pracoval, jsem byl vždy obklopen skupinou ochotných redaktorů a dopisovatelů, z nichž někteří mi byli pravou rukou, ale aby si to celé někdo z nich naložil na svá bedra tak jako Míša, se mi nepodařilo. O to víc jí budu držet palce, aby štafetu předala dál.

Zavírám zelenou obálku a zvedám hlavu. Trochu překvapen se rozhlížím po pokoji. Na hodinách je o hodinu víc. Slunečního světla nenápadně přibývalo, zatímco já jsem se procházel známými prostory rovenské školy; byl jsem ve třídách i sborovně, na malé škole i v knihovně, na radnici, v zájezdovém autobuse a s nepedagogickými zaměstnanci jsem se dokonce dostal i do zákulisní jídelny nebo kotelny. A nahlédl jsem také do té staré plechové skříně před hudebnou, která slouží jako archív žákovských knížek. *Opakovaně plácá děvčata po zadnicích. B.* To stojí za uchování.

A tak se mi znovu potvrdila jedna věc, která mi pomáhala udržovat Rovník při životě v dobách, kdy to trochu vážlo. Na rozdíl od ostatních časopisů, které přinášejí hlavně zábavu a informace, má školní časopis jednu funkci navíc - uchovává a živě vybavuje vzpomínky. Vždycky jsem býval překvapen dojmem, jaký ve mně vyvolalo listování tři nebo čtyři roky starým Rovníkem. Jestli máte nějaké starší číslo, můžete to zkusit. A jestli se efekt zatím nedostaví, počkejte si pár let. Účinek bude s každým rokem sílit.

(Mgr. Martin Břenek)

K A K U R O

	23	30			27	12	16
16				24			
17			29				
35			15			12	
	7			8			7
		16					
21	11	10				5	
6					3		

Hra podobná sudoku či klasické křížovce, která spočívá v doplňování čísel do prázdných políček. Do dané části řádku či sloupce je třeba doplnit různá (tj. neopakující se) čísla tak, aby jejich součet vždy odpovídal číslu zadanému vlevo od této části řádku (resp. nad touto částí sloupce).

Taneční

Jako každoročně přišla TaPŠ Ilma s nabídkou kurzů tance a společenského chování pro žáky 9. tříd, známých pod názvem VELKÉ JARNÍ TANEČNÍ.

Tak jsme se všichni přihlásili, kromě jednoho spolužáka. Kdo by se nechtěl naučit tancovat? Taneční probíhaly v prostorách KC Střelnice v Turnově.

Všichni kurzisté byli zařazeni do skupin: A, B, C. Naše škola spadala do skupiny C, společně s námi ji navštěvovaly: Gymnázium Turnov-kvarta, 1. škola - 9. A Turnov, 2. škola - 9.A Turnov, ZŠ Malá Skála a SUPŠ Železný Brod. První lekce začala 24. března 2011 a závěrečný věneček se konal 18. června 2011. Celkem proběhlo 9 lekcí, 2 prodloužené, 1 discolekce a věneček. Kromě výuky běžné řady společenských tanců zahrnovaly naši výuku tance netradiční: mambo, disco, house, hip - hop, country a jiné. Výuku vedla zkušená mistrová Mgr. Ilona Šulcová.

Nejvíce jsme si zařídili při discolekci. Při věnečku jsme si my, dívky, připadaly jako princezny. Domů jsme si odnesli okopané botky, odřené a bolavé nohy, ale i květiny, plyšáky, kluci také kapesníčky a hlavně spoustu krásných zážitků a vzpomínek na celý život.

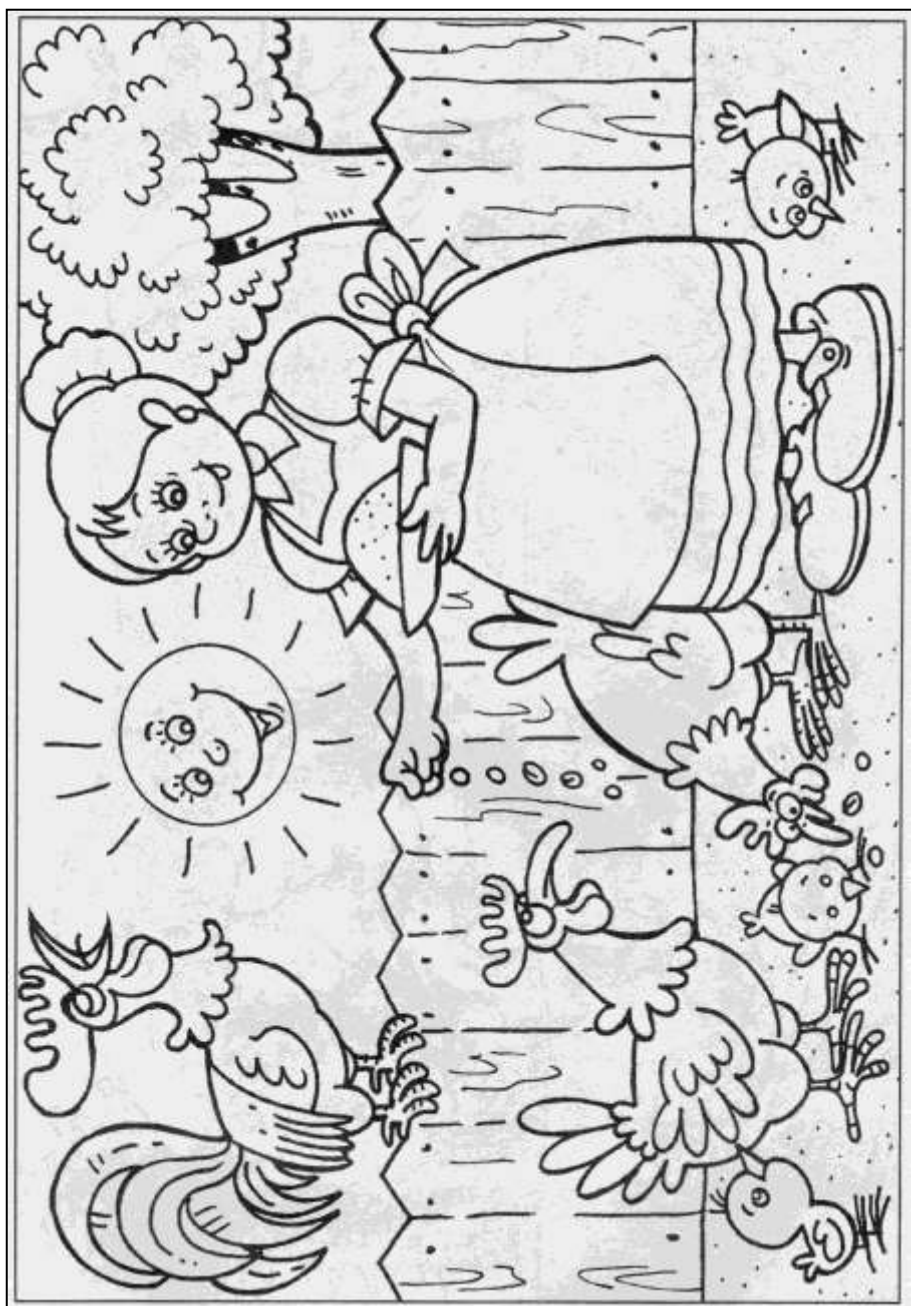
(Lucka Pavlousková)

ADRA

Ve dnech 19. a 20. dubna se uskutečnila již poosmé Velikonoční sbírka charitativní organizace Adra, které se zúčastnili i žáci naší školy. Celé dva dny jsme se snažili vybírat peníze pro lidi, kteří neměli tolik štěstí jako my a zažili různé katastrofy. Většinou jste byli hodní a příjemní, proto jste za jakoukoliv částku dostali drobný dáreček, například balonek, magnetek anebo DVD s koncertem operní pěvkyně Radky Sehnoutkové, který se uskutečnil loni v červnu.

Všem za přispění moc děkujeme, vybralo se krásných 8 139 Kč!

(Markéta Kočová)

Funkce starostky

Školní časopis dal tentokrát prostor nejen škole, ale vlastně i našemu městečku. Na podzim se konaly volby, při kterých se volí funkce starosty.

Tentokrát byla zvolena Zdeňka Nejedlá, která se bude společně se zastupitelstvem snažit, aby se naše městečko stále rozvíjelo. Jak právě tohle období zatím naše starostka vnímá a co chystá do budoucna, se můžete dozvědět v krátkém rozhovoru.

1. Jaké byly Vaše první pocity, když jste byla na podzim zvolena starostkou našeho městečka?

Na Městském úřadu v Rovensku p.Tr. jsem od roku 1995 pracovala jako účetní.

Práce na obci mě velmi zajímala, je opravdu různorodá i z pozice účetní.

Postupně jsem se seznámila nejen s prací účetní, ale i s celkovým děním na úřadě a od mých předchůdců - starostů jsem pochytila spoustu dalších zkušeností, takže ve volbách do zastupitelstva města jsem věděla, co asi mě v případě zvolení čeká.

Prvním pocitem nebyla ani tak radost z úspěchu ve volbách, ale zvláštní pocit tíhy zodpovědnosti v nové funkci a otázka, jestli to tedy vůbec všechno zvládnou tak, jak jsem si předsevzala. První dny ve funkci starostky byly plné napětí, co všechno mě čeká a jak to ustojím, nyní po cca 2 měsících se vše pomalu zklidňuje a nastává období plného pracovního nasazení. Mám zájem, aby se městečko dále rozvíjelo i v dnešní době, kdy se potýkáme s nedostatkem finančních prostředků.

2. Ve funkci nejste příliš dlouho, asi si teprve zvykáte. Ale prozrad'te nám, s jakými cíli jste nastupovala? Co byste chtěla v našem městečku změnit?

S tím souvisí i Vaše druhá otázka, nechci mluvit o svých cílech - práce starosty není prací jen jedince, ale celého kolektivu - zastupitelstva. Zastupitelstvo jako

celek rozhoduje o otázkách, které se týkají rozvoje města a všeho dění ve městě. Kolektivně s dalšími kandidáty jsme vytvořili volební program, ze kterého vás, děti, bude asi zajímat např. plánovaná rekonstrukce mateřské školy, zabezpečení dostatku pozemků pro výstavbu rodinných domků, pořádání kulturních a sportovních akcí, vybudování trasy pro bruslení na kolečkových bruslích, zlepšení fungování „požární nádrže“ jako hodnotného koupaliště.

3. Co by bylo Vaším snem změnit, když byste se nemusela vůbec ohlížet na finance?

Kdybych se vůbec nemusela ohlížet na finance, bylo by mým snem naše městečko zkrášlit novými povrchy silnic a chodníků s bezbariérovými vstupy, výsadbou zeleně (okrasných stromků, keříků, květin) na vhodných místech, vybudováním nových inženýrských sítí, tak, aby se občanům v našem městečku krásně žilo. Pro spoluobčany bych zajistila pořádání různých kulturních, společenských a sportovních akcí pro všechny věkové kategorie.

Dále bych zmodernizovala sportovní zařízení ve městě, vybuodovala trasu pro bruslení na kolečkových bruslích, odpočinková místa s lavičkami a pro využití volného letního času bych vybuodovala fungující koupaliště se zázemím a upraveným prostranstvím kolem.

Toto jsou však opravdu jen pouhé „sny“...

4. Vaším prvním proslovem bylo asi zahájení Adventu, což je naší tradicí už pár let. Jaký jste z toho měla pocit?

Zahájení Adventu rozsvícením vánočního stromu pro starostu neznámá jen proslov na náměstí. Tomu všemu předchází přípravy, jako např. zajištění adventního koncertu na sále radnice, zajištění osvětlení vánočního stromu, dojednání umístění stanu na vyvýšeném místě před domkem manželů Karáskových, zajištění ozvučení a postavení stanu, kde probíhá vystoupení

zpěváků z mateřské i základní školy a spousta dalších maličností, bez kterých se taková akce neobejde.

Ale i samotný projev není žádnou maličností, bála jsem se, že budu mít trému, a proto jsem si připravila proslov docela krátký. Před samotným proslovem jsem zajišťovala vše potřebné pro hladký průběh akce, takže jsem na přemýšlení o trémě neměla vůbec čas. A když už jsem nakonec stála před mikrofonem, tréma se nedostavila a proslov jsem přednesla – jak, to už musí posoudit občané, kteří se akce rozsvícení vánočního stromu zúčastnili.

Já sama jsem s přednesem proslovu spokojena nebyla, dalo by se na něm ledaco vylepšit. A to je vždy motivace pro další činnost, protože bychom neměli být spokojeni s tím, co a jak jsme udělali, ale ta nespokojenost by nás měla popohánět k tomu, abychom neustále vše zdokonalovali a šli pořád kupředu.

5. Učitelé nám na Vás prozradili, že jste jako žákyně navštěvovala naši školu. Jaké máte na toto období vzpomínky?

V základní škole v Rovensku p.Tr. jsem absolvovala všech 9 roků povinné školní docházky. Budete se možná divit, ale do školy jsem chodila velmi ráda a učení mi nedělalo žádné problémy. Přiznávám, že jsem asi na ostatní spolužáky působila spíše jako „šprt“, ze všech předmětů jsem toužila mít samé jedničky. Na všechny učitele mám opravdu jen pěkné vzpomínky, ty špatné (a že jich bylo hodně málo) se s časem vytratí. Po celých 8 let školní docházky jsem se chtěla stát učitelkou na základní škole, v posledním ročníku jsem vše „přehodnotila“, a jelikož mě bavila matematika, vybrala jsem si k dalšímu studiu ekonomickou školu. Možná se Vám to dnes bude zdát divné, ale jak kdysi řekl jeden učenec: „Učit se musíme po celý život“ - měl pravdu, i dospělí lidé se musí stále něco učit, aby stačili neustálému vývoji a pokroku.

**Zdeňka Nejedlá,
starostka Města Rovensko pod Troskami**

(Michaela Klabanová)

Klíče na neděli

Ve dnech 11. a 12. března jsme mohli zhlédnout bravurní výkony divadelního ochotnického spolku v Rovensku pod Troskami. Divadelníci pro nás připravují rok co rok různá vystoupení a myslím, že to má čím dál větší úspěchy. Letos si s rovenskými ochotníky zahrály i dvě bývalé žákyně naší školy - Lucie Brožková v roli modelky a Lucie Pavlišťová jako milenka. Člověk si říká, kde se v nich to herectví bere. Předvedli nám krásné komediální vystoupení k pobavení.

Komedie je o tom, že dva manželské páry se sejdou na nepovedeném mejdanu. Prozradí se, že všichni čtyři nejsou příliš spokojeni s tím, čeho dosáhli, a jejich manželské soužití trpí stereotypem. V opilosti se partneři prohodí, vymění si klíče od bytu a po kratičké radosti z něčeho nového se z této záměny roztočí kolotoč potíží. Ze Švýcarska přijede bohatá tetička, na oběd přijde nepříjemná tchýně, podvedený manžel přijde potrestat nevěru své ženy, manželka vlivného funkcionáře přijde zachraňovat svoji propadající dceru. Vrší se trapasy a nedorozumění. Hrdinové jsou fyzicky i duševně týráni, dostávají se do choulostivých situací, a tak brzy zatouží po jediném - dostat se zase domů ke svému zákonitému partnerovi. Nakonec jsou šťastni, i když nic nezískali.

Kdo divadlo neviděl, bude mít možnost ho ještě znova vidět, ale kdy, to se necháme překvapit. Vážně doporučuji! ☺

Luisa Puckailerová - Alena Kozubová

Ing. Jindřich Dostál - Jiří Bíma

MUDr. Irena Dostálová - Iva Vágenknechtová

Karel Kartouch - Daniel Bíma

Dana Kartouchová - Oldřiška Brožková

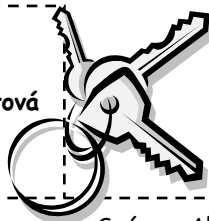
Matka Jindřicha - Zuzana Dlouhá

Modelka - Lucie Brožková

Milenka - Lucie Pavlišťová

Manžel - Roman Šeplavý

Urbanová - Jaroslava Bernatová

Scéna - Aleš Rezek

Světla, technika - Petr Hrudka

Kostýmy - kolektiv

Text sleduje - Marie Kvapilová

Režie - Jiří Bíma

...učitelé plačte, elita odchází...

Ano a je to tady! Devět let školní docházky se ztratil kdesi v nedohlednu. Ted' čeká naše milé devátáky jiná cesta, začíná jejich nová etapa na nových školách. Ale kde? To se jich právě zeptáme:

- * Devět let je dlouhá doba, na co budeš nejvíce vzpomínat?
- * **Chce se ti z naší krásné základky odejít? Kam se vůbec chystáš?**
- * Jaký máš názor na přijímačky? Dělal/a jsi je?

- * **Budou ti chybět učitelé a spolužáci? Kdo z nich nejvíc?**
- * Zavítáš někdy zpět sem podívat se na učitele a bývalé spolužáky?

Míša Čillerová

- * Samo sebou na ten náš „skvělejší“ kolektiv :) a také na paní učitelku Hornovou, vlastně na všechny učitele, ale na ni nejvíc...myslím, že mě toho nejvíc naučila!
- * **No, chce i nechce... Nechce se mi opustit ty skvělý lidi...Lucka, Týna, ale i ty, co moc**

nemusím...Budou mi chybět ty jejich remci, ale všechno jednou končí! Chystám se na textilku, a když to nevyjde, tak ze mě bude čalouník! :)

- * No, k něčemu jsou dobré, ale k něčemu taky ne. Já osobně je dělat nebudu, čeká mě pouze pohovor! :)
- * Samozřejmě že budou, o tom není pochyb! Vůbec se mi nechce od Lucky, Týny a Terezy :, Davida a prostě všech! Stýskat se mi bude i po učitelích, každý má něco do sebe a každý mě něco naučil.
- * Jasná věc, že se tady někdy ukážu...Na ZŠ se nikdy nezapomíná! Na ty zážitky, lidi, všechno...Nebýt téhle školy, nepoznám takový lidi, jako jsou tu! Nikdo už nebude jako MY! :)

Verča Houšková

- * Určitě budu vzpomínat na učitele a spolužáky a taky na různé zážitky se třídou, školní výlety atd.
- * Na jednu stranu se bojím, jaké to na střední bude, jací budou učitelé a spolužáci, ale na druhou stranu se těším, že to bude něco nového, protože 9 let je fakt dlouhá doba! :)
- * Přijímačkám jsem se naštěstí vyhla a jsem za to ráda.
- * Stýskat se mi určitě bude, hlavně zezачátku. Každý začátek je přece těžký...
- * Možná někdy jo, jestli budu mít čas, a s bývalými spolužáky se můžu vidět i mimo školu...

Michala Klabanová

- * Těch devět let uteklo jako voda! Neodvážím se říci na co nejvíce, ale samozřejmě mi to tu bude chybět. Kamarádi a učitelé jsou moc fajn, takže na ně budu určitě vzpomínat! :)
- * Zprvu se mi vůbec nechtělo, ale teď si říkám, že to chce změnit působiště. Už mě moc nebaví ten stejný stereotyp pořád dokola, chce to změnu prostředí. Chystám se na MOA do Jičína nebo na gympl. :)
- * Samozřejmě nikdo přijímačky dělat nechce, ale určitě mají i výhodu. Děkala jsem je jen na Gymnázium do Turnova, kam jsem stejně jít nechtěla.

* No jéjej, ti mi budou chybět! Určitě budu vzpomínat na všechny! V hlavě mi však asi nejvíce utkví hlášky paní učitelky Čečákové, na ty se nezapomíná! :)

* Když mi to čas jen trošku dovolí, určitě se zastavím kouknout, co je na škole

nového. Třeba poznám, že se za rok změnila spousta věcí. :)

Markét Kočová

* Tak nejvíc určitě na svoje spolužáky a spolužačky ze třídy, protože jsme toho spolu zažili opravdu hodně! :)

* **Jasně, že nechce!** :) Ale na druhou stranu se těším, až poznám novou školu a kamarády. Chystám se na cestovní ruch do Turnova, a kdyby to nevyšlo, tak hotelnictví.

* Přijímačky jsem nedělala. Ale myslím si, že kdybych je dělala a udělala, tak bych z toho měla dobřej pocit, že tam na tu školu patřím.

* **Samozřejmě, že budu.** Ale každý spolužák a učitel víc nebo míň.

* Budu se snažit :)

Petra Kosinová

* Určitě na spolužáky a kamarády :)

* **Moc se mi nechce, ale chystám se na Integrovanou školu do Turnova.**

* Myslím, že je to dobré, alespoň se tam dostanou ti, co na to opravdu mají. Já jsem je však nedělala.

* **Ano, budou a moc.** Určitě mi bude chybět paní učitelka Čečáková, Mrázková, Mlejnková, Hornová, ale i ostatní.

* Určitě ano a moc ráda.

Hanička Kyselová

- * Asi nejvíce budu vzpomínat na spolužáky a učitele, výlety, přípravy akademie a Zvoníčka, kde jsme zažili společně spoustu legrace. :) Také nejvíce na školní jídelnu, kde mi nejvíce chutnala čína! :)
- * **Moc se mi nechce, ale chystám se na obchodku do Turnova**
- * Chystám se na přijímačky v dubnu a mám z nich trochu strach, asi jako každý, kdo skládá zkoušku. :)
- * **Budou, hlavně spolužáci z devítky a naše třídní!**
- * Určitě jo a moc ráda. :)

Lucka Pavlousková

- * Nejvíce budu vzpomínat na spolužáky a na to, co jsme spolu všechno prožili: výlety s paní učitelkou Čečákovou, panem Břenkem a učitelkou Mlejnkovou. (Návštěva Polska)
- * **Moc se mi nechce, chtěla bych jít na textilku do Liberce.**
- * Naštěstí mě čeká jen pohovor.
- * **Budou mi moc chybět! :(Určitě moc mi budou chybět spolužáci a naše třídní.**
- * Určitě se přijdu podívat a ráda. :)

Týnka Schubertová

- * Na všechny lidi, učitele a hlavně školní jídelnu!! :) :)
- * **No je to 50 na 50! :D Chystám se na zdrávku do Turnova nebo do MB.**
- * Nemám radši žádný názor! :D Ale nedělala jsem je.
- * **Budou mi chybět všichni! Hlavně paní učitelka Čečáková, její hlášky nemají chybu!! :))**
- * Určitě ano! :) Doufám, že si uděláme čas a půjdeme se podívat všichni hromadně. :)

Lucina Svobodová

- * Tak určitě na ty nejlepší zážitky, školní výlety apod. Mých nejlepších 9 let, až na pár výjimek.
- * **To samozřejmě, že se mi chtít nebude, ale zase nám začne něco nového! :) Chci do Hořic na agropodnikání, hodně daleko od ostatních.**

- * Přijímačky jsou určitě dobrá věc, že někomu se povedou nehledě na známky. :) Já jsem je osobně nedělala ani pohovor! Výhoda i nevýhoda! :)
- * Budou mi chybět všichni spolužáci, nikdy už taky takovou partu nemůžu potkat. A učitelé to samé, bude to asi určitě nezvyklé! :D Nedá se z učitelů posoudit, kdo nejvíc, ale určitě nejlepší angličtinářka – paní učitelka Hornová! :)
- * Tak třeba se dohodnu s někým a přijdeme se podívat, mám to kousek! :)

Marcel Špína

- * No to je, uteklo to jak voda. Na učitele a hlavně spolužáky.
- * **Nechce, vůbec! Přihlášky mám do Turnova na hotelnictví a kuchař-číšník a do Liberce na instalatéra.**
- * Je mi to tak náěk jedno, když je nemusím dělat.
- * **I když s některýma nemám dobrý vztah, i přes to mi budou chybět.**
- * No tak uvidím, jak budu mít čas, ale tak snad ano.

David Vokřínek

- * No pár jich bude! Marcel, se kterým jsem dělal blbinky, a hlavně abych nezapomněl, Týnka, která je moc fajn! :-* No a vytlemená Míša :D no a i další lidi. A z učitelů se nedá zapomenout na seržanta Vlčka aj...
- * **Popravdě chce, ale myslím, že to učení teprve začne! Chystám se na instalatéra, pokud mi to paní učitelka Čečáková dovolí. :D**
- * Ani se neptejte, nedělal a jsem rád, že dělat nebudu.
- * **Ze třídy to bude určitě madam Týnka a žehlička Marcel. :D**
- * Určitě se přijdu podívat na ty zlobidla a učitele! :D

žáci opravdu nakonec nastoupí?? :)

Míša s Luckou na textilku do LBC, Verča nastoupí na Masarykovu obchodní akademii v Jičíně, Hanička s Míšou na Gymnázium v Turnově, Markét čeká Cestovní ruch a Lucka na agropodnikání. Týna pak na ošetřovatele, Petra bude prodavačkou, z Marcela se stane kuchař a David bude instalatérem.

(Michaela Klabanová)

Zavítal zpět mezi nás AVŠAK JEN NA CHVÍLI

Dřívější učitel chemie a přírodopisu pan Stránský nás opět navštívil v únoru 2011. A nebyl to jen jeden den, kdy suploval za paní učitelku Čermákovou. Nám to nedalo ani vteřinu váhání a hned jsme za ním utíkali, abychom mu položili pár otázek.

- ✓ *Připadá nám to jako chvilka, přesto to je to už pár let, co jste odešel do zaslouženého důchodu. Jaký to byl pro Vás přechod ze školy, kde byli řvoucí a bujaří žáci, do domácí pohody? Začátek byl bezvadný, měl jsem hodně práce na zahradě a na školu jsem vůbec nemyslel. V zimě to bylo horší, ale televizní seriály a noviny mi velmi „pomohly“*

✓ ***Jak si to teď v důchodu vlastně užíváte? Co takhle nejraději děláte?***

Nejraději jsem na zahradě. Vloni jsem dostal k svátku psa a ten už se o můj volný čas postará, stále vyžaduje mou pozornost 😊

✓ ***Jaké to bylo se opět po delší době vrátit a vyučovat? Musel jste se nějak dopředu chystat a připravovat si látku, kterou budete dočasně učit, nebo to pro Vás byla brnkačka a vše jste si pamatoval z dřívějšíka?***

Chemii jsem zatím ještě nezapomněl, ale promyslet si hodiny jsem musel. Volitelné vaření v 7. třídě by mě docela bavilo. Také mě potěšilo, že jsem se všemi žáky dobře vycházel. Kéž by to tak bylo bývalo vždy!

✓ ***Těšil jste se sem zpět za námi do školy?***

Těšil. Byla to příjemná změna. Navíc jsem učil jen 3 dny v týdnu, což nebylo tak vyčerpávající.

✓ ***Nechybí Vám občas škola, když třeba Vaše manželka vypráví, co se tam děje?***

Ona moc doma o škole nevypráví, jedině když jsou nějaké nepříjemnosti. Potom jsem raději, že se mě to netýká...

Všem vám, kteří připravujete Rovník, ale i ostatním žákům přeji hodně dobrých nápadů, úspěchů ve škole a devátákům šťastné vykročení na střední školy.

(Michaela Klabanová ve spolupráci s paní učitelkou Stránskou)

Výlety 2011

Žáci 1. a 2. třídy se vypravili ve středu 8. 6. do Starých Hradů. Na zámku je čekalo poutavé vypravování průvodce, prohlédli si plno zajímavostí ze života šlechty a potkali mnoho pohádkových bytostí. Některé byly i hodně strašidelné. Výlet se všem líbil.

V úterý 7. června se žáci 3., 4. a 5. třídy zúčastnili školního výletu na zámek Stránov u Mladé Boleslavi. Setkali se tu s významnými učenci Janem Jeseniem, Tycho de Brahem a Janem Keplerem. Vyzkoušeli si své znalosti na naučné stezce, svoji odvahu uplatnili v rytířských hrách a nakoupili si upomínkové předměty v dobových stáncích. Na závěr celého programu zhlédli divadelní vystoupení družiny J. Z. Zajíce s ukázkami šermování a středověké bitvy. Výlet se všem líbil a přálo jim i počasí.

27. května se 7. a 8. třída účastnila výletu do Terezína a na horu Říp. Když autobus zastavil na parkovišti, nechtělo se nám sice moc vylézt, ale věděli jsme, že to bude určitě zajímavé. Prošli jsme bránou, kde si nás u

pokladny vyzvedl průvodce. Nejdříve jsme se dozvěděli historii a poté jsme si už šli prohlížet samotky a různé prostory malé pevnosti. U jedné samotky se nás průvodce zeptal, kdo tam chce zavřít a překvapivě nás šlo opravdu hodně. Když se zavřely dveře, začali jsme všichni ječet, proto nám pan průvodce dveře zase rychle otevřel. Poté co jsme si důkladně prošli celou pevnost a zhlédli krátký film, poděkovali jsme panu průvodci za zajímavou prohlídku a nasedli jsme zpět do autobusu, který nás odvezl k hoře Říp, ale nahoru už jsme museli po svých. Po urputném stoupaní do kopce se nám konečně naskytl krásný výhled na rotundu sv. Jiří. Když jsme se u kiosku občerstvili, seběhli jsme zase kopec dolů a nasedli do autobusu, který nás už odvezl ke škole. Výlet se opravdu vydařil. ☺

(Monika Votrubcová)

7. června 2011 se 6. třída vydala s paní Hornovou a paní Mrázkovou na výlet Českým rájem. V 8:00 jsme jeli z Rovenska p.Tr. vlakem do Sedmihorek. V lázních Sedmihorky jsme si dali malou přestávku. Najedli jsme se a nakoupili jsme si různé suvenýry. Po přestávce jsme pokračovali Myší dírou na Hrubou Skálu. Všichni se báli, abychom v Myší díře neuvízli, a do kopce jsme funěli jako lokomotivy. Na Hrubé Skále jsme se občerstvili. Prohlédli jsme si zámecké nádvoří i s krásným pávem a pokochali se výhledem na Český ráj. Z Hrubé Skály jsme příjemným vycházkovým tempem došli až k Rokytňáku. V rybníce jsme si smočili nohy a házeli ploché kamínky do vody. Někteří soutěžili, komu se podaří hodit nejlepší žabku. Část chlapců tento sport tak prožívala, že byli mokří, jako by se koupali celí. Poté jsme se vydali do Rovenska lesem přes Borecké skály. Během celého výletu jsme potkali mnoho zajímavých zvířat. Kromě páva na Hrubé

Skále jsme viděli: nutrii, maxihlemýždě, několik užovek, ryby a plovatku bahenní...Panu řediteli jsme věnovali suchou vážku a kůži z užovky. Výlet se nám moc líbil a už se těšíme, kam vyrazíme příští rok. ☺

(Simona Víchová, Maruška Vošvrdová, Iveta Kyselová)

Dne 3. června 2011 se 8. třída za doprovodu paní učitelky Stránské a Pavloukové s Luckou vydala na výlet na Karlštejn. Sraz byl v 5:45 ráno a cesta vlakem trvala kolem tří hodin. Pro většinu byla tato cesta dost dlouhá, tak se mnozí z nás vybavili nějakou knihou (to od nás měly paní učitelky klid ☺). V Turnově jsme přestoupili a naše cesta pokračovala do Prahy. Tam jsme měli asi 30 minut čas. Někteří šli do obchůdků nebo jen tak koukali kolem, jiní zase jezdili po eskalátorech nahoru a dolů. Další zastávkou byl Karlštejn. Na samotný hrad jsme šli samozřejmě pěšky a do strmého kopce. Byla to dřina, ale všichni tam vyšplhali! Někteří rychle hledali toalety, které mimochodem stály 10 Kč, ostatní si sedli na lavičku. Po chvíli už nám začala prohlídka s průvodcem Tomášem. Jaké bylo naše překvapení, když jsme zjistili, že studuje obchodku v Turnově a bydlí v Radvánovicích! Po několika schodech nás už trochu bolely nohy, ale ušli jsme to všechno. Nejkrásnějších míst bylo několik, mně se ale nejvíce líbila kaple svatého Kříže. Cestou zpátky si všichni koupili osvěžující zmrzlinu a pak hurá na vlak. V Praze si kluci znovu nenechali ujít jezdící schody, tentokrát se k nim přidalo i pár děvčat ☺. Po dlouhé cestě vlakem jsme dojeli do Turnova, tam na nás čekala paní učitelka Mlejnková ještě s bříškem. Pár minut nato už všichni vystupovali na nádraží v Rovensku pod Troskami. Tam také náš výlet končil.

Výlet to byl vskutku krásný a den bez školy za to stál, nebo ne?

(Michaela Konopáčová)

Slečna Hornová plní funkci úspěšné lyžařky, reprezentuje nás i ve světě!

V březnu jste se zúčastnila mezinárodních závodů v Itálii. O jaký závod šlo?

Jednalo se o závod Světového poháru v alpských disciplínách kategorie Masters, který se konal ve středisku Piancavallo. Od března závodím za Spartak Rokytnice nad Jizerou a to je silný tým s dobrými závodníky, takže nás bylo nominováno více a vyráželi jsme dvěma dodávkami. Měli jsme výborné zázemí, skvělou partu a zručného servismana. Cesta trvala 12 hodin a to bylo asi to nejhorší, protože Italové měli závody výborně připravené a vše běželo přesně podle rozpisu, byl to krásný zážitek. Těchto závodů bych se ovšem nemohla zúčastnit, kdyby mě pan ředitel ochotně neuvolnil, za což mu patří můj velký dík!

V jakých disciplínách jste závodila?

Celkem byly tři závodní dny, v pátek se jel superobří slalom, v sobotu slalom a vše mělo vyvrcholit v neděli obřím slalomem, který bohužel kvůli silnému dešti zrušili. Zažila jsem opravdu náročné období, vstávali jsme v 5 hodin, v 7 už byla prezentace a v půl osmé prohlídka trati. Ve 4 hodiny odpoledne jsme se vrátili do hotelu, krátce si odpočinuli před večerí a pak se třeba až do půlnoci připravovaly lyže na další den. Vyšetřila jsem si necelé dvě hodiny na malou prohlídku městečka, abych měla aspoň nějakou představu, kde to vlastně jsme.

Jak jste byla spokojena se svými výsledky?

Spokojena jsem moc nebyla, trať superobřího slalomu byla nádherná, ale po startu jsem udělala zásadní chybu, špatně jsem zrychlila a pak už nebylo možné ztrátu dohnat, skončila jsem na 5. místě. Sobotní slalom byl také zdařile postavený, ale v prvním kole jsem se nedostala do rytmu a v poslední části mě překvapila hluboká koryta v branách; ve druhém kole jsem se naopak „chytla“ hned od začátku a zajela pěkný čas, ale v součtu to nakonec stačilo na 6. místo.

Poslední závod byl zrušen kvůli špatnému počasí. Ulevilo se Vám?

Vůbec se mi neulevilo, obří slalom je moje nejoblíbenější disciplína, takže jsem se na něj velmi těšila, a když ohlásili zrušení, byla jsem moc zklamaná. Říkali jsme si, že u nás by se závod určitě odjel. Záleží na pořadatelích - někteří dávají přednost zdraví závodníků :o) Tamní zřejmě udělali dobře, kdo ví, jak by trať v tom lijáku po několika závodnících vypadala.....

Kolik jste s sebou měla párů lyží?

Brala jsem si pouze závodní lyže, tedy tři páry. Tréninkové lyže jsem nechala doma, prohlídku jsem udělala na připravených lyžích, před startem jsem stáhla skluznici cidlinou a pak vyleštila.

Patříte mezi ty, kteří se před závody stresují, nebo jste naopak „klid'as“?

Pro mě je stres před závodem motivace, je to výzva, droga.....Ráno většinou bojuji se střevními problémy, potom se trochu uklidním a nejdůležitější okamžik je, když stojím na startu, v duchu si promítám trat' a třesu se, až mně startér dá pokyn vyrazit, pak už se snažím vymáčkout ze sebe co nejvíce...Atmosféra při závodech a ten stresový faktor mě právě velice přitahují a jsou mým hnacím motorem.

V kategorii, ve které závodíte, je takových závodů za sezonu více?

Ve veteránské kategorii se současně jezdí Český pohár a Světový pohár. Český pohár se jezdí na domácích tratích, jednotlivé závody jsou hodnoceny a bodovány a po Mistrovství ČR je vyhlášeno konečné pořadí. Závody Světového poháru se jezdí od září do dubna na zahraničních pistách a můžete se jich zúčastnit, pokud jste Svazem nominováni a závodíte za nějaký silnější tým, který si takovou výpravu může dovolit. Pro nadcházející sezónu začíná první závod Světového poháru v září v Chile.

Kdo patří mezi Vaše oblíbené lyžaře?

Z našich lyžařů je mým vzorem Míša Smutná, je to výborná slalomářka a moc prima holka a samozřejmě Ondra Bank a Filip Trejbal. Pokud mám na mysli zahraniční oblíbence, tak jsou to Lindsey Vonn, Katrin Zettel, Karlo Janka a Aksel Lund Svindal.

Kam na závody jezdíte nejraději?

Nemám oblíbená místa, na každém závodě je něco zajímavého, ráda jezdím v Peci pod Sněžkou, ale právě na předposledním závodě jsem tam zažila šílený pád, letěla jsem přes půlku sjezdovky a tyče jsem odrážela břichem :o) Vysloužila jsem si od kolegů přezdívkou holubička. Výborné jsou závody na Benecku a samozřejmě mám slabost pro Rokytnici, kde je teď má domovská sjezdovka, takže jsem tam zvyklá z tréninků:o)

Děkuji za rozhovor ☺

(Markéta Kočová)

KOŘENOV hory

Devítka nečekala dlouho, a jen co se jim dalo vysvědčení, zmizeli na tři dny na hory do krásného Kořenova na předčasný školní výlet. Těhotenství jejich třídní se tak pro ně stalo výhodou. Po náročném uzavírání známek, samých testech a zkoušení jim chvilka klidu „bodla.“

Prvního února, hned na začátku druhého pololetí, jsme se před osmou hodinou ranní sešli na nádraží, ze kterého jsme frčeli na hory. Tady jsme si všichni říkali: „Dobrodružství začíná!“ Nebýt milého pana Houšky, asi bychom se na místo dostali těžko. Byl totiž tak hodný a všechna zavazadla a boby či snowboardy nám na chatu hodil autem. Ani si nedokážete představit, jaký byl v některém z mnoha vlaků nával. Při cestě z Tanvaldu do Kořenova jel jenom jeden vagón, který byl plný běžkařů a lyžařů. My jsme měli tu smůlu, že jsme museli stát, dokonce ani průvodčí nekontroloval lístky, protože by se neměl dostat kudy. Bylo vážně narváno.

Ale když jsme konečně po dvouhodinové cestě dorazili na vlakové nádraží Kořenov, čekala nás dlouhá cesta lesem do kopce, kde stála velká chata Zvonice a u ní se svým autem pan Houška, který už trpělivě čekal, aby se zbavil toho velkého nákladu. Po zdolání kopce došlo na vybalování, rozdělení pokojů a teplý čaj. Čekali jsme, až také dorazí Lucka, kamarádka paní učitelky Mlejnkové, která sloužila jako druhý dozor. Třídní pořád říkala, že s ní přijede dcera, které je 16, ale až pár minut před tím, než přijela, k tomu dodala, že 16 měsíců. ☺ Byla jsem nadšená při představě, že tu s námi bude precek Vanda. ☺

První den nám připravili k obědu hranolky a smažák, všichni jsme si pochutnali i malá Vanda. Po obědě následoval malý odpočinek a pak šla část lidí na sjezdovku s Luckou a část s Vandíkem a třídní na procházku do městečka. ☺ Odpoledne rychle uteklo a

přišla svačina, která byla každý den v půl páté. Jen co jsme dosvačili, byl čas na dohánění látky ze zeměpisu, část lidí u toho prskala, ale myslím, že to nakonec nebylo vůbec tak hrozné. Po večeri, kdy byl segedínský guláš, jsme si mohli dělat na chatě, co jsme chtěli. Většina zůstala na pokoji, a tím pádem večerka nijak zvlášť v půl desáté neplatila. ☺

Druhý den byla snídaně v půl deváté formou švédských stolů. Opět jsme si všichni pochutnali. Část, co chodila s Luckou na sjezdovku, vyrazila z chaty celá nadšená, my, co jsme hlídali těhotnou třídní a Vandu, zůstali v teple na chatě a hráli společně hry. K obědu byly těstoviny s kuřecím masem a po obědě očekávaný odpočinek. ☺ Odpoledne sjezdovka a procházka do městečka, opět v rozdělení dvou skupin. Když jsme se vrátili na svačinu, znova následovala hodina zeměpisu, kde jsme předváděli své referáty. Ti, co chtěli, se vydali do sauny, která byla přímo uvnitř chaty. ☺ Večeře byla výborná, francouzské brambory.

Někteří odpadli a šli spát, ale ti vytrvalejší zůstali v jídelně a hráli hry. Kdo by řekl, že záchod z karet bude tak zajímavý a napínavý! Komu záchod spadl, musel udělat nějaký úkol, který byl dopředu vymyšlen. Vážně jsme se hodně nasmáli. ☺

Den třetí bylo balení a zase jen balení. ☺ Nějak se nám nechtělo domů, ale museli jsme. Co se dá dělat, tím náš výlet končil. Takže snídaně a loučení s Luckou a Vandou. Odvoz věcí na vlakové nádraží zajistil manžel třídní. Cesta nazpět byla už v pořádku, vlaky prázdné.

Výlet proběhl bez nějakých problémů, všichni jsme si ho užili, protože je náš poslední. Jednou větou: „Bylo to skvělé!“ ☺

(Michaela Klabanová)

W. SHAKESPEARE - ROMEO A JULIE

31. leden 2011

V den, kdy nám učitelé dali list papíru, na kterém bylo napsáno naše vysvědčení, se někteří vydali večer směr Mladá Boleslav na večerní představení Romeo a Julie od W. Shakespeara.

Nesmrtelný příběh velké lásky veronských milenců, drama zneprátelených rodů Monteků a Kapuletů, mezi nimiž se již léta táhne dávný spor. Vyvrcholí v okamžiku, kdy se do sebe zamilují Romeo Montek a Julie z rodu Kapuletů. Zahoří k sobě láskou a hned jsou odhodláni, navzdory rodičům, uzavřít sňatek. Když tak učiní, oba to záhy zaplatí životem, čímž naplní manželský slib věrnosti a lásky až za hrob.

(Michaela Klabanová)

Muži v offsidu

Chtěli jsme se zase jednou pořádně zasmát! A povedlo se. Abychom se mohli 20. června podívat do Mladé Boleslavi na divadelní hru Muži v offsidu, zburcovali jsme celou školu. Autobus jsme nakonec naplnili převážně žáky 6. a 8. třídy. Ten, kdo s námi nejel, o hodně přišel. Podařilo se nám zajednat vstupenky do 1., 2. a 3. řady. Ačkoli jsme toto představení viděli už vícekrát, musíme konstatovat, že každé je originál. Herci improvizují a zapojují diváky do hry, tentokrát nás.

Vrátili jsme se vysmátí a stále na ten večer vzpomínáme.

(Jana Krausová)

Pohádka o pyšné mašince

Byla jedna lokomotiva, která nebyla úplně normální. Byla pyšná, nechtěla vůbec jezdit podle jízdního řádu. Každého odstrkovala, i když dostávala nejlepší uhlí, nebyla spokojená. Vypadala krásně, byla růžová s číslem 123. Přála si jezdit jen po nejdražších kolejích. Její pýcha rostla a rostla, až překročila všechny meze.

Jednou opět nedodržela jízdní řád, vjela do tunelu a na jeho konci se srazila s nákladní lokomotivou. Ta ji zničila na šrot.

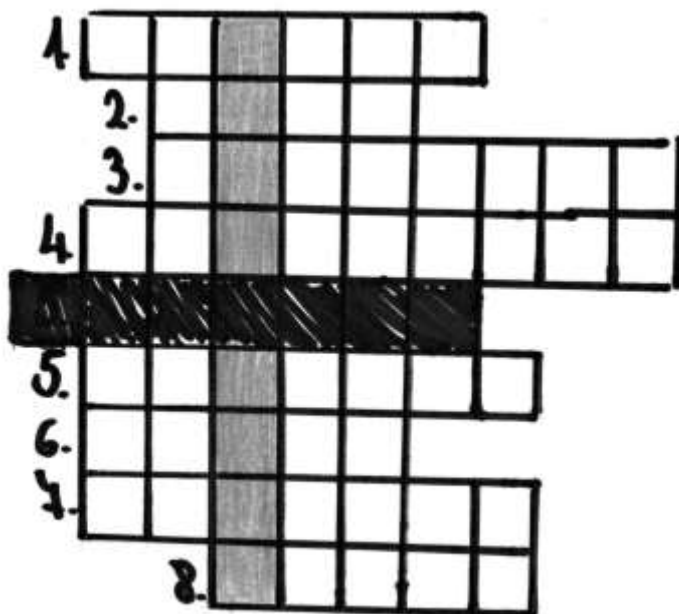
V nádražní opravně musela zůstat velmi dlouho, než ji alespoň trošku dali dohromady. Přesto už na koleje nikdy nevyjela, zůstala jako exponát v železničním muzeu.

Tak byla potrestána její pýcha.

(Vašek Pup)

KŘÍŽOVKA

1. Letní ovoce
2. Končetina
3. Školní pomůcka
4. Školní volno
5. Kreslit
6. Zdravý nápoj
7. Školní taška
8. Zvíře v ZOO

Tajenkou je: _____

(Irena Maslová)

Nováku, na vaší lavici je 7 much. Když zabijete jednu, kolik jich tam zbude? Jedna, ta mrtvá. Ostatní uletí.

Student skládá zkoušky. Profesor se ptá: "Co nejvíc způsobuje pocení u člověka?" "Vaše otázky" - odpovídá student.

Ve školce si povídají tři chlapečci o tom, jak přišli na svět. "Mne přinesl čáp," svěřuje se první. "Mne zase vrána," objasňuje tajemství svého zrození druhý. "Hmm, my jsme chudí," pokrčí rameny třetí. "Náš táta si všechno musí udělat sám."

Na školním výletě přespává třída přes víkend v tělocvičně. Učitel v pátek večer rozmístí slečny na jeden konec a chlapce na druhý, uprostřed nakreslí čáru a říká: "Za každé překročení této čáry účtuji deset korun!" A z davu chlapců se někdo ozve: "Můžu si koupit permanentku?"

Jirkovi se v žákovské knížce objeví poznámka: Váš syn nemá žádné znalosti. Otec připiše: Proto chodí do školy.

Žák: "Pane učiteli, zapomněl jsem si žákovskou." Učitel: "To už je potřetí. Dej mi ji na stůl, napíšu ti do ní poznámku!"

Profesor říká: "Dnes vás pustím o čtvrt hodiny dřív. Odcházejte prosím potichu, ať nezbudíte nikoho ve vedlejších učebnách."

Tak co, Michale, jak dopadlo vysvědčení?" chce vědět maminka. "To je přece vedlejší, mami, hlavně že jsme zdraví."

Při hodině tělocviku si žáci lehají na záda a napodobují jízdu na kole. "Pavlíku, proč necvičíš s ostatními?" "Zrovna jedu z kopce."

Rozhovor učitele a žáka: "Proč jsi přišel pozdě do školy?" "Protože jsem vyšel pozdě z domu." "A proč jsi nepřišel dřív?" "Protože už bylo pozdě, abych vyšel dřív."

„Veroniko,“ táže se paní učitelka, „kolik je 6x6?“ „66,“ míní blondýnka. „Špatně! 6x6, Světlanolo!“ „6x6, je prosím středa.“ „Pane bože,“ spíná ruce pedagožka, „ví to z vás vůbec některá?“ „Já,“ hlásí se Gábina, „6x6 se rovná 36.“ „Výborně. Jak jsi to vypočítala?“ „Jednoduše,“ zubí se brunetka, „66 mínus středa.“

U lékaře doma zvoní telefon. Ze sluchátka se ozve kamarádský hlas jednoho jeho kolegy: "Co je s tebou? Potřebujeme čtvrtého do pokeru." "Chvilí vydržte, hned jsem u vás", odpovídá lékař. Když si obléká kabát, manželka se ho ptá: "Je to vážný případ?" "Určitě to bude něco hodně vážného, odvětil lékař. Už jsou u toho tři doktoři."

Pepík z koupelny: "A jakou košili mi dnes dáš, maminko?" "S krátkým rukávem. Proč se ptáš?" "Jen abych věděl, jak vysoko si umýt ruce."

Pepíček sedí ve škole a nic se mu nedaří. Pan učitel mu na konci hodiny řekne: "Běž, Pepičku, a kup si kilo rozumu!" Pepíček na to: "A mám říct, že je to pro vás?"

Potká Ivánek žábu a ta mu říká: "Ivánku, polib mě." "Ne!" odpoví Ivánek. Žába znova zaprosí: "Ivánku, polib mě a něco dostaneš." "Inu, proč ne," řekl si Ivánek a žábu políbil. "A co dostanu?" zajímá se poté. Žába na to: "Ekzém, ekzém dostaneš."

Ptá se otec otce: „Tak, jak se daří vašemu klukovi?“ "No, ujde to, ale raději stále chodím na třídní schůzky pod falešným jménem."

Ptá se profesor studenta: "Co nám můžete říci o vlivu dědičnosti?" "Když se dítě podobá otci, je to dědičnost. Když sousedovi, je to vliv prostředí."

Ve škole učitelka varuje děti: „Nesmíte líbat zvířata, protože se takhle mohou šířit různé nemoci. Zná někdo nějaký příklad?“ „Já,“ hlásí se Lukáš, „moje tetička pořád líbala papouška.“ „A co se stalo?“ „Papoušek chcípl!“

Konec

